

библиотека, ние не оставяхме неизползуванъ ни единъ случай. Ако нѣкой отъ познатитѣ ни се сгодяваше, женѣше, празнуваше именния си день или му се раждаше дете, ние му поднасяхме отъ името на библиотеката подходяща за случая книга съ надписъ, въ която изразявахме благопожеланията си. Така ние използвахме разположението на празнуващитѣ, и тѣ подаряваха кой по-голъма или помалка сума за въ полза на библиотеката.

Още въ края на първата година библиотеката не само заздрави положението си, но доби известность и стана любимо мѣсто за четене.

Д. Тасковъ, у-ль

Селянино, просвѣти се!

Къмъ тебе се обръщамъ, селянино! Съ когото и дазаговоришъ, ти се оплаквашъ отъ беднотия и съ завистъ поглеждашъ на всѣки, миналъ презъ селото ти гражданинъ, защото въ тебе е сложено убеждение, че гражданинътъ е по-състоятеленъ, затова и по-добре отъ тебе живѣе. Вѣрно е, че си беденъ, че лѣте денонощно работишъ, безъ да можешъ да изкарашъ за цѣлата година поне прехраната си; вѣрно е сжщо, че въ много отношения по-зле живѣешъ дори отъ по-беднитѣ отъ тебе граждани; вѣрно е сжщо, че ти затъвашъ все по-дълбоко въ каситѣ на земеделската банка и въ джебовеитѣ на селянитѣ лихвари. Принавамъ всичко туй, защото отъ толкова години го наблюдавамъ около себе си.

Но и ти, драги селянино, не можешъ да отречешъ, че работишъ земята и отгледвашъ добитѣка си сжщо тѣй, както това е вършилъ прагѣдътъ ти въ турско време, че живѣешъ така, както той е живѣлъ, че не си се замислялъ, какъ поне отчасти да се избавишъ отъ сиромашията си, като изключимъ това, че ти наистина денонощно лѣте се трудишъ.

Често въ селото ти дохождатъ агитатори, които пожелаватъ да приказватъ по партийни или други въпроси. Следъ като ги изслушашъ и съ нищо не имъ възразишъ, защото не можешъ да сторишъ това, ти ги изпрашашъ въ душата си съ нѣкоя ругатна дума или съ думитѣ „и ти лъжешъ“. Наистина, „па-